

NEBOHÝ LUČANSKÝ SA POISTIL: Pred smrťou skopíroval a ukryl komunikáciu s ministrom Mikulcom!

- editor007 | 28. června 2024

SLOVENSKO: Vyšetrovateľ zaistil mobil policajného exprezidenta po jeho zatknutí 3. decembra 2020.

Hoci Lučanský zomrel zhruba tri týždne nato a jeho stíhanie sa tým automaticky ukončilo, rodina stále márne čaká na vrátenie niektorých jeho osobných vecí. Prečo sa NAKA nechce Lučanského mobilu vzdať?

Spravil si kópiu

Redakcia PLUS 7 DNÍ získala Lučanského rozsiahlu písomnú komunikáciu so súčasným ministrom vnútra vedenú cez mobilnú aplikáciu WhatsApp. Ak by sa potvrdila jej autenticita, Roman Mikulec by nemal ostávať na mieste ministra. Podľa tejto komunikácie totiž vyzvedal o priebehu vyšetrovania citlivých káuz a dal si doniesť aj policajný spis.

Treba na rovinu povedať, že novinári nemajú prostriedky na preverenie autenticity neoficiálnej komunikácie, obzvlášť nie písomnej. V prípade debát bývalého policajného prezidenta Milana Lučanského a ministra vnútra Romana Mikulca cez aplikáciu WhatsApp situáciu zhoršuje fakt, že jeden z aktérov je mŕtvy. Dlhú dobu sme preto v redakcii zvažovali, či sa údajnou komunikáciou medzi týmito dvomi aktérmi zaoberať. Na druhej strane nemožno nebrať do úvahy, že Lučanský zjavne tejto komunikácii pripisoval dôležitý význam. Prečo inak by tesne pred svojím zatknutím spravil jej kópiu a poslal ju človeku, ktorému dôveroval?! V PLUS 7 DNÍ sme sa teda rozhodli poskytnúť získané informácie verejnosti.

V neustálom kontakte

Minister vnútra Mikulec potvrdil, že s Lučanským vo funkcii policajného prezidenta komunikoval aj prostredníctvom mobilnej aplikácie. Podľa nami získaných záznamov boli cez WhatsApp takmer v neustálom kontakte. Na dennej báze riešili hlavne problémy s prvou vlnou kovidu – prechod cez hranice, karanténne centrá, žiadosti poslancov o výnimky z protikovidových opatrení, napätú situáciu v rómskych osadách. Hovorili aj o tom, prečo Lučanskému odobrali vodiča či kto z nich dal aké vyjadrenie do médií.

Jedenásteho júna preberali tragédiu v škole vo Vrútkach, kam obidvaja smerovali. Lučanský posielal ministrovi adresu tragédie, Mikulec overoval, či sú mŕtvi dvaja a piati zranení. O 12.50 Mikulec hlásil, že práve letecky dorazil na miesto: „Sadli sme. Na ihrisku kúsok od školy.“ Podvečer Lučanský oznamoval: „Deti sú na JIS-ke a druhé na ARO po operácii, obe mimo ohrozenia života.“ Upresňoval, že policajtom s postreleným kolenom pri operácii vybrali projektil, vyratúval zranenia učiteľky.

Horúci kajúcnik

Nie nepodstatná časť komunikácie sa týkala horúcich káuz. Dvadsiateho ôsmeho apríla Mikulec písal: „Dobrý deň! Dostal som info, že na Maka je otvorený spis na NAKA stred za vydieranie, z ktorého má byť podozrivý spolu s ďalšími z KUFŠ. Je to tak? Môžem dostať info o stave?“

Bývalý šéf Kriminálneho úradu finančnej správy (KUFS) Ľudovít Makó zjavne nedal ministrovi Mikulcovi spávať. Deviateho júna poslal Lučanskému link na článok z Aktualít s názvom Posun v kauze Slovenský Texas: daniari riešia škodu za 2,8 milióna eur, ktorý bol uverejnený ešte v roku 2018. V tejto kauze Makó figuruje, Lučanského sa preto Mikulec pýtal: „Viete o tomto? Chcel by som vedieť, ako sa to vyšetruje. A či sa pri vyšetrovaní zohľadnilo aj to, že Makó sa pozná s Böhmom.“

Lučanský mu na druhý deň vysvetlil, že proti Jopi Trade sú vedené dve veci: „Za neodvedenie dane a poistného je stíhaných šesť osôb s rozsahom poškodenia DPH okolo sedem miliónov, vyšetrovanie sa blíži ku koncu a začaté trestné stíhanie vo veci skrátenia dane asi 25 miliónov.“ O Makóvi nepísal ani slovo. Mikulca takáto odpoveď neuspokojila, opäť sa pýtal na „riešenie“ vzťahu Makó a Böhm.

Mikulec záujem potvrdil

Podľa odborníka na trestné právo Jaroslava Ivora v zásade platí, že minister vnútra môže dostávať informácie len v takom rozsahu, ako ich vyšetrovateľ môže poskytnúť verejnosti. Z pozície ministra a z toho súvisiacej politickej zodpovednosti sa môže pýtať napríklad to, prečo vyšetrovanie trvá dlho. Ale nemá právo pýtať sa, aká je dôkazná situácia, ktorý svedok čo hovorí. Otázka, či sa pri vyšetrovaní zohľadnil vzťah osoby A s osobou B (v tomto prípade Makóa a Böhma) je teda úplne mimo a navyše si túto otázku možno vykladať aj ako ministrovo usmernenie, že vzťah Makóa s Böhmom mal vyšetrovateľ „zohľadniť“.

Pýtali sme sa ministra Mikulca, či od Lučanského skutočne tieto informácie vyťahoval. Z tlačového oddelenia ministerstva nám vysvetlili, že v tom čase sa novinári pýtali na veľa vyšetrovaných káuz a poukazovali pri tom na nečinnosť polície. „Jednu z týchto káuz médiá pomenovali Slovenský Texas, kde boli uvedené dosť podrobné informácie o podozreniach z trestnej činnosti, ako aj o aktéroch, či už fyzických, alebo právnických osobách. Ďalšou skutočnosťou širokospektrálne sledovanou médiami boli podozrenia súvisiace s majetkovými pomermi pána Makóa a jeho pravdepodobne nelegálnymi aktivitami. Minister vnútra sa z toho dôvodu pýtal prezidenta Policajného zboru generála Milana Lučanského, či pozná aktérov týchto medializovaných káuz, či sa Policajný zbor týmito kauzami adekvátne zaoberá,“ reagovali za Mikulca zoširoka, priamej odpovedi sa však vyhli.

Slovenský Texas a naši ľudia

Záujem ministra vnútra o Makóa a kauzu firmy Jopi Trade môže byť motivovaný aj inými skutočnosťami. Pripomeňme si, že Ľudovít Makó podľa vlastných priznaní bral úplatky ako na bežiacom páse. Zo všetkého sa vyvliekol vďaka tomu, že sa z neho stal kajúcnik. Vypovedá v osemdesiatich šiestich (86!) prípadoch. Usvedčuje naozaj mnoho známych ľudí z trestnej činnosti. Zároveň je Makó človek, ktorého prechod z postu šéfa KUFS do Slovenskej informačnej služby riešil Igor Matovič.

Za zmienku stojí aj samotná kauza slovenských Texasanov z Jopi Trade. V tomto prípade chcel vyšetrovateľ dostať do väzby piatich obvinených. Sudkyňa Pamela Záleská to odmietla okrem iného vzhľadom na časový odstup od spáchania jednotlivých skutkov, pričom ich páchanie trvalo od roku 2013 až do roku 2019. Tento spôsob uvažovania bol u sudkyne Záleskej nový. Sú známe prípady, keď bez mihnutia oka poslala ľudí do väzby aj za skutky, ktoré sa stali jednorazovo a už pred štrnástimi rokmi.

Podľa obchodného registra dve z obvinených osôb v kauze Jopi Trade v minulosti figurovali v rovnakých firmách ako otec priateľky súčasného policajného prezidenta Štefana Hamrana Evelyn Hégelyovej. Písali sme už dávnejšie, že Hégelyová sa stala hlavnou štátnou radkyňou so zaradením v policajnom Lynx Commande a neskôr aj tajomníčkou združenia protiteroristických zásahových jednotiek ATLAS. Mladá dlhovlasá blondínka chodí s Hamranom na dovolenky a Hamrana sme

nafotili, ako služobným autom čosi doviezol do rodinnej firmy Hégelyovcov.

Chceli sme vedieť, či policajný prezident Hamran nevidí ako problém možné prepojenie otca svojej kamarátky a zároveň pracovníčky polície na obvinených mužov, no odpoveď znela lakonicky: „Policajný prezident neskúma rodinné zázemie svojich podriadených.“

Stretnutie „k spisu“

Vráťme sa ku komunikácii medzi ministrom Mikulcom a nebohým Lučanským. Medzi najháklivejšie patria časti, kde sa muži spolu bavia o policajných spisoch. Napríklad Mikulec sa obracia na Lučanského: „Kedy sa stretneme k tomu spisu?“ Lučanský píše: „Ako poviete. Dám ho nachystať na zajtra?“ Mikulec odobruje a Lučanský na nasledujúci deň informuje, že spis „hodí“ do auta. O dve hodiny sa Mikulec pýta: „Prídete za mnou?“ A Lučanský odpovedá: „Ako poviete. Mám so sebou celý spis.“ Mikulec informuje, že „do dvanástej bude plénum, potom pôjdem na úrad, tak prídte na 12.30 ku mne“.

Inokedy minister Mikulec píše: „Tento spis ste už pozreli? PPZ-NKA-PZJ11-183/2018. Chcel by som k tomu info. Už sme o tom hovorili minulý týždeň.“

„Jasné,“ odpovedá Milan Lučanský a Mikulec nervózne nalieha: „Jasné, že ste pozreli, či jasné, že dostanem info?“ Lučanský píše: „Že pozriem. Lebo to je iný spis.“

Rektorka Akadémie Policajného zboru Lucia Kurilovská hovorí, že minister vnútra ani náhodou nemá dostať nejaký spis do rúk: „Trestné konanie vedie policajt a dozor nad ním má prokurátor. Osoby, ktoré majú právo nazerať do spisu, sú presne vymedzené v Trestnom poriadku. Minister vnútra medzi nimi nie je.“

Ivor s Kurilovskou súhlasí a kvôli objektívite dopĺňa: „Policajný prezident má vo vzťahu k vyšetrovaciemu spisu rovnaké postavenie ako minister.“

Na otázku, či Lučanský v roku 2020 doniesol Mikulcovi nejaký policajný spis, sme z ministerstva dostali nasledujúcu odpoveď: „Pán minister dostal rôzne informácie, ktoré boli zaslané v elektronickej forme, ako aj v písomnej. Tieto informácie poukazovali na nečinnosť Policajného zboru v rôznych kauzách, poukazovali takisto na účelové nevenovanie dostatočnej pozornosti v niektorých prípadoch, a to tak, že v niektorých takýchto informáciách boli dokonca uvedené aj konkrétne čísla písomností, v ktorých sa takéto konania viedli. Minister vnútra podľa povahy vecí tieto informácie okamžite odstupoval prezidentovi Policajného zboru, prípadne ak podozrenia z trestnej činnosti boli evidentné, tak aj inšpekcii ministerstva vnútra. Čiže, áno, minister vnútra používal na takéto odstupovanie aj aplikácie mobilných telefónov, ak podanie dostal takouto cestou.“

Priamy kontakt s policajnými spismi minister poprel. Vraj „nikdy nežiadal konkrétne informácie zo spisov a nikdy nepožadoval od prezidenta Policajného zboru predkladanie spisov“.

Kde, za čo, koľko...

Z komunikácie, ktorú má naša redakcia k dispozícii, nie je jasné, ktoré spisy Lučanský Mikulcovi niesol, písomná debata zrejme vždy len dopĺňala to, o čom sa predtým bavili osobne. Jediným pevným bodom je spis PPZ-NKA-PZJ11-183/2018. Mikulec tvrdí, že od Lučanského nikdy nepožadoval predkladanie spisu a „z toho je zrejmé, že ani spisu PPZ-NKA-PZJ11-183/2018“.

Pokúšali sme sa zistiť, ktorému spisu bola pridelená spomínaná značka. Oslovili sme viacerých policajtov, až sme sa dopracovali k bývalému riaditeľovi bratislavskej NAKA Jánovi Štefaňákovi. Ten hovorí, že v roku 2020 dostal pokyn na predloženie spisu vedeniu rezortu. Spomína si na to preto, lebo počas jeho dvadsaťosemročnej policajnej kariéry sa mu niečo také stalo len jediný raz.

„Bola to veľmi nepríjemná situácia. Môj nadriadený Branislav Zurian ma požiadal, aby som pripravil spis. Povedal mi, že je to na vyžiadanie prezidenta Policajného zboru Lučanského a od neho to chce minister vnútra Mikulec. Zurian zúril. Prikázal, aby sme spis poriadne zviazali, aby sa z neho nič nestratilo. Spis sme pripravili a odovzdali generálovi Lučanskému. Späť sme ho dostali o dva dni.“

Vyžiadany spis sa týkal predprípravného konania a súvisel s preverovaním majetkových pomerov exriaditeľa vojenských tajných generála Jána Balciara. Či tento spis mal uvedenú značku, si Štefaňák nespomína.

Meno exriaditeľa vojenských tajných sme v komunikácii medzi Mikulcom a Lučanským vôbec nenašli, ale deň pred Mikulcovou otázkou, kedy sa stretnú k tomu spisu, sa Lučanského pýtal: „Tie autá kupoval kde? Za čo? Koľko? Akých? Naozaj 27 nehnuteľností, niektoré aj v zahraničí mali nadobúdaciu cenu len tú, ktorá je tam spomenutá?“ Tieto otázky v podstate korešpondujú s mediálnymi výstupmi o viac ako dvadsiatke nehnuteľností šéfa vojenských tajných Balciara.

ZDROJ: Plus 7 Dní